

at der ikke er givet tilstrækkeligt til Jernbanebudene, og der er ogsaa talt om, at en Portør kunde i Løn komme til at staa over en Overportør osv. Jeg skal dertil sige, at hvis det høje Ting vil give mere til Jernbanebudene, er der jo Penge i Takstloven dertil, og saa skulde jeg være den sidste til at sætte mig derimod, men Grunden, hvorfor det er stillet saaledes op i Forslaget, er i Virkeligheden den, at mange af dem, som vi bruge paa disse Pladser, hvis man ikke brugte dem der, vilde have Valget imellem at tage deres Afsked med Pension eller tage en saadan Plads, og saa vælge de Pladsen. Mange af dem ere Mænd, der, fordi de ikke have været Soldater, ikke kunne komme ind paa andre Pladser og derfor have søgt disse; saa have de jo foruden de 720 Kr. desuden Opholdstillæg, saa at der ikke er saa megen Grund til at klage. Der maa jo dog være Forskel paa dem, der kunne tage fat paa alt muligt, og dem, der ikke kunne det. — Over for det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Benrtsen) vil jeg sige, at der ikke vil kunne findes en eneste Ytring af mig, i hvilken jeg har kritiseret Jernbanekommissionens Formand, ikke en eneste. Jeg har sagt, at det og det vidste jeg, og derfor havde jeg handlet, som jeg har handlet. Jeg knnde have sagt meget andet, som jeg tilfældigvis ogsaa har hørt Rygter om, men jeg vidste ikke andet — jeg vidste ikke saa meget som det ærede Medlem fra Langeland (Guldbrandsen) — og der vil ikke i Rigsdagstidenden kunne findes et eneste Ord, i hvilket jeg har draget til Følts mod Kommissionens Formand. Der er for øvrigt ikke megen Grund for mig til at komme dybere ind paa Tingene i dette Øjeblik. Jeg anbefaler vedblivende Forslaget til Folketingets Velvillie, og jeg siger vedblivende, at jeg er rede til at forhandle med det eventuelle Udvalg om, hvorledes det hele skal gestalte sig, men jeg hævder, at noget klækkeligt maa der gøres, naar man vil komme til den fulde Retfærdighed og Billighed lige over for disse Funktionærer, af hvilke mange have en meget ansvarsfuld Stilling, og som i Virkeligheden i høj Grad fortjene bedre Vilkaar end de nuværende. Med disse Ord skal jeg, hvad enten man betragter Forslaget som dødt eller ikke, anbefale, at man tager det under Overvejelse, og jeg skal være villig til i saa Henseende at tale nærmere om Sagen.

J. C. Christensen: Efter at vi nu i 2 Dage have talt om det foreliggende For-

slag, viser det sig, hvad jeg allerede sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at det, som Ministeren her har gjort, og som adskillige Medlemmer ere saa glade ved, er, at han har forelagt Lovforslag, om hvilke han godt vidste, at Landstinget for 3 Aar siden har udtalt, at det ikke kunde gaa med, inden det fik Oplysninger, som det ønskede, gennem en Kommission. Han har forelagt Lovforslag, om hvilke han ved, at Rigsdagen paa Forhaand ikke gør noget ved dem. Det vil altsaa sige, at han i Virkeligheden har sat en Skueret paa Bordet for Funktionærerne. Jeg hører ikke til de Rigsdagsmænd, der ere tilbøjelige til at takke en Minister, fordi han sætter Skueretter frem for Funktionærer, enten det er Jernbanefunktionærer eller andre Funktionærer. Jeg ser i øvrigt ikke noget ondt i — det vil jeg sige til de Herrer Socialdemokrater — at man takker en Minister, naar han gør, hvad han bør og skal gøre, og endogsaa lidt der ud over. Jeg har ikke noget imod, at de Herrer Socialdemokrater takke en Minister, naar der er noget at takke for; men jeg vilde have været mere tilbøjelig til at takke Ministeren — det sagde jeg allerede i Gaar — hvis han havde foreslaaet et Tillæg for i Aar til Jernbanefunktionærerne, saa at vi til næste Aar virkelig kunde faa overvejet, hvad der da forelaa fra Jernbanekommissionen, og kunde faa en endelig Ordning af disse Forhold, ogsaa Lønningsforholdene. Det, Ministeren her har foreslaaet, er en delvis Revision af Statsbanedriftens Ordning, en Revision, hvorved man slaar Ting fast, som Kommissionen endnu fremtidig har under Overvejelse. Nu siger Ministeren nok: Kommissionen kan jo godt arbejde videre, selv om vi vedtage dette Lovforslag. Ja, det kan Kommissionen gøre, men hvad Fornøjelse skulde Kommissionen eller vi andre have deraf? Naar vi havde afgjort Sagen med disse Lønningsklasser og slaet Lønningerne fast, hvad skulde Kommissionen saa overveje? Kommissionen kan dog ikke have nogen Lyst til at sidde der og arbejde ganske omsonst. Eller hvorfor skulde Kommissionen sidde og beskæftige sig med Takstloven, hvis Rigsdagen forinden gennemførte Takstloven? Det synes mig ikke, der var megen Mening i. Ministeren har ogsaa i Dag ved sine Udtalelser indrømmet, at saaledes som han forelagde disse to Lovforslag, var der ikke megen Udsigt til, at han kunde gennemføre dem. Om Takstloven har han sagt, at den er der gaaet Politik i, og at det er det, der gør, at han ikke kan faa den igennem.